

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zavtur Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 mai 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Zavtur Mihail XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 25.01.2018 – 31.05.2021;

Instanța de apel: 21.06.2021 – 13.10.2021;

Instanța de recurs: 12.01.2022 – 30.03.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 mai 2021, *Zavtur Mihail XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (una sută mii) lei.

Pe capătul de învinuire înaintat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, *Zavtur Mihail XXXXX* a fost recunoscut vinovat, cu liberarea de pedeapsă penală, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

1.1. Pentru a se pronunța, *în fapt*, prima instanță a constatat că *Zavtur Mihail*, care conducea mijlocul de transport de model „Datsun”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, la 22.10.2017, aproximativ la orele 21:05, în mun. Chișinău, com. Stăuceni, de către

inspectorul de patrulare al BP a INP al IGP, a fost stopat pentru verificarea actelor. În urma verificării actelor, conducătorul auto Zavtur Mihail, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport auto în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcoolscopice cu prelevarea probelor biologice la Dispensarul Republican de Narcologie. Conform procesului verbal de constatare a stării de ebrietate și naturii provenienței acesteia cu nr. 5222 din 22.10.2017, a fost emisă concluzia: „Refuzul de la examinarea medicală și prelevarea probelor biologice”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Zavtur Mihail a comis *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*, adică infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Tot el, Zavtur Mihail, la data de 22.10.2017, în jurul orelor 21:30, în mun. Chișinău, comuna Stăuceni, str. Grătiești nr. 16, în apropierea automobilului de serviciu cu nr. MAI XXXXX, făcând uz de cuvinte și gesturi, a promis ofițerului de patrulare Volnițchi Valentin mijloace bănești în sumă de 100 euro, pentru a nu porni procedura de documentare a cazului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, infracțiune prevăzută la art. 264¹ Cod penal.

Astfel, Zavtur Mihail, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de corupere activă, adică *promisiunea, personal unei persoane publice de mijloace bănești ce nu i se cuvin pentru a îndeplini acțiuni contrar funcției sale, neexistând vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală*, infracțiune prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia a declarat apel *avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zavtur Mihail*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Zavtur Mihail să fie achitat pe ambele capete de acuzare, deoarece inculpatul nu avea calitatea de subiect a infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, iar fapta imputată în baza art. 325 alin. (1) Cod penal nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului, partea apărării a formulat următoarele alegații:

- motivele sentinței contravin constatărilor, precum și soluției de condamnare a inculpatului Zavtur Mihail, sentința în privința lui fiind bazată exclusiv pe presupuneri, probele fiind greșit admise și apreciate, fiind încălcat principiul contradictorialității și dreptul la apărare, accesul liber la justiție;

- instanța de fond prin încheierea din 15.02.2021, eronat l-a anunțat în căutare pe inculpatul Zavtur Mihail, care locuiește pe teritoriul din stânga Nistrului, în timp ce autoritățile Tiraspolului au instituit regim de urgență care nu permite accesul peste frontieră administrativă. Inculpatul nu s-a eschivat de la judecarea cauzei, prezența lui nu a fost posibilă din motive care nu depind de el;

- examinarea cauzei în lipsa inculpatului Zavtur Mihail, denotă încălcarea dreptului la un proces echitabil, lezează dreptul la apărare, afectează actul juridic luat de instanță.

- instanța de fond doar a transpus rechizitoriul în partea care descrie pretinsele acțiuni ale lui Zavtur Mihail și textul normelor penale. Totodată, instanța de fond nu a analizat argumentele apărării, nu s-a expus despre motivele de respingere a acestora;

- poziția lui Zavtur Mihail precum că nu el conducea automobilul, dar persoana pe numele Grigore, care tot a fost condusă la Dispensarul Narcologic, nu a fost combătută de către acuzarea;

- în cadrul documentării și cercetării faptei pretins comise de inculpat, administrării probelor, colaboratorii de poliție Scripcari Sergiu și Volnițchi Valentin, au combinat concomitent statut de agent constător, reprezentantul organului de urmărire penală și a martorului. Or, anume ei, având împuternicirile respective au îndeplinit cu încălcări grave de procedură un șir de acte procesuale, iar ulterior au figurat în calitate de martori, dând declarații pentru a acoperi omisiunile și încălcările comise de ei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței de condamnare a lui Zavtur Mihail XXXXX în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal al RM.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, fiind supus stopării de către inspectorii de poliție, Zavtur Mihail, a refuzat să efectueze testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate sau a naturii acesteia, or întru înlăturarea suspiciunilor de existență a acesteia. Faptul dat se confirmă nemijlocit prin Procesul verbal nr. 5222 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 22.10.2017, întocmit în privința lui Zavtur Mihail, potrivit căruia, conform pct. 14 al procesului verbal indicat, inculpatul a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor biologice (f.d. 12-12 verso, vol. I). Proba vizată este una veridică, care coroborează de rând cu alte probe materiale administrate pe cauză, dar și cu declarațiile martorilor audiți pe caz.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea faptei prevăzute la art. art. 264¹ alin. (3) Cod penal. Totodată, justificat au fost reținute prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, potrivit cărora persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare – situație incidentă și în speța dată, iar pe cale de consecință, prima instanță întemeiat a dispus liberarea de pedeapsă penală, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

În continuare, instanța de apel s-a referit la capătul de învinuire înaintat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, și analizând declarațiile martorilor a considerat că acestea sunt

veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța a ținut să remarce că elementul material al infracțiunii, care constituie latura obiectivă a fost realizată de către inculpatul Zavtur Mihail, și anume prin promisiunea, personal, subofițerului de patrulare al Plutonului Criuleni, Dubăsari al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Volnițchi Valentin, care în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, întrunește calitățile persoanei publice, de mijloace bănești în sumă de 100, 200, 500, iar apoi 800 euro, ce nu i se cuveneau, ca ultimul să nu-și îndeplinească obligațiunile de serviciu, adică pentru a renunța la documentarea cazului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Faptul dat, rezultă clar din probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, în special din declarațiile martorilor Volnițchi Valentin, Scripcari Sergiu, Tăvăluc Nicolai, procesul verbal de ridicare din 08.11.2017, procesul verbal de examinare a obiectului din 09.11.2017, procesul verbal de examinare a documentelor din 11.04.2018, procesul verbal de examinare a documentelor din 12.04.2018.

Ce ține de argumentele părții apărării precum că prin încheierea din 15.02.2021, instanța de fond neîntemeiat l-a anunțat în căutare pe inculpatul Zavtur Mihail, care locuiește pe teritoriul din stânga Nistrului, în timp ce autoritățile Tiraspolului au instituit regim de urgență, care nu permite accesul peste frontieră administrativă, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, or, inculpatul, cunoscând că pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani se afla cauza penală în privința sa, nu a comunicat instanței prin cerere scrisă s-au prin intermediul telefonului despre imposibilitatea de a se prezenta în ședința de judecată.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale, instanța ține cont de persoana celui vinovat, care nu se află la evidența medicului narcolog, nu se află la evidența medicului psihiatru, circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul făptuitorului în timpul și după consumarea infracțiunii.

Decurgând din cele relatate supra, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Zavtur Mihail, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzi în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, deoarece aplicarea unei pedepse mai blânde sau de altă categorie sau cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu va atinge scopul pedepsei penale și va crea careva dificultăți la executarea pedepsei, pe motiv că inculpatul Zavtur Mihail este anunțat în căutare, ceea ce va crea obstacole organului de probațiune, privind controlul executării pedepsei aplicate.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zavtur Mihail*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În sensul argumentării celor solicitate, recurentul a formulat următoarele critici:

- instanța de apel nu a examinat probatoriul, nu a vizionat secvențele video, nu a analizat declarațiile martorilor, ci doar le-a enumerat, preluându-le din sentință, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală, care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării;

- instanța de apel nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți, neindicând motivele pentru care a respins probele apărării, inclusiv și declarațiile inculpatului, și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de apărare și în consecutivitatea expusă în apelurile declarate de apărare, formulând răspunsuri neargumentate și concluzii evazive în acest sens, și anume nu a dat răspunsuri care să corespundă exigențelor impuse de art. 6 CtEDO, care să garanteze participanților la proces dreptul la un proces echitabil;

- în dispozitivul deciziei Colegiul penal a dispus respingerea apelului declarat de avocatul Andrei Zadorojnîi în interesele inculpatului Zavtur Mihail, ca fiind nefondat cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 mai 2021, de condamnare a lui Zavtur Mihail XXXXX în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pe când inculpatul a fost acuzat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 264¹ alin. (3) și art. 325 alin. (1) Cod penal. Deci, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și se referă la altă faptă decât cea pentru care inculpatul a fost pus sub învinuire.

4.1. Procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeii legale.

5. Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat rezultă că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6), 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, expunând următoarele motive.

Critica de bază care se conturează din conținutul recursului declarat se referă la o apreciere greșită efectuată de către instanțele de fond a probelor administrate în prezenta cauză, recurentul insistând asupra faptului că cauza a fost judecată superficial de către instanțele de fond.

Colegiul penal nu poate fi de acord cu o asemenea poziție, or, lecturând textul deciziei și verificând lucrările instanței de apel, constată că vinovăția inculpatului nu a fost stabilită în mod arbitrar, ci a fost demonstrată de către organul de urmărire penală, care administrat probe concludente și veridice, ce combat versiunile apărării, referitor la nevinovăția lui Zavtur Mihail. Așadar, proba materială care demonstrează incontestabil acțiunea prejudiciabilă incriminată la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, constituie *Raportul agentului constator privind înregistrarea și evidența sesizărilor și altor informații despre infracțiuni din 22.10.2017, care confirmă refuzul lui Zavtur Mihail de la prelevarea probelor* (f.d. 7, vol. I), iar referitor la infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal, printre probele materiale administrate și cercetate, se enumeră și *procesul verbal de ridicare din 08.11.2017*, privind ridicarea benevolă de la Volnițchi Valentin, a discului DVD-R și CD-R, pe care sunt înscrise discuțiile între el și Zavtur Mihail, înregistrări audio (f.d. 36-36 verso, vol. II). Pe lângă aceste probe materiale, vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin declarațiile martorilor Scripnic Sergiu și Volnițchi Valentin, astfel fiind înlăturat orice dubiu ce ar pune la îndoială vinovăția inculpatului Zavtur Mihail în

comiterea infracțiunilor incriminate prin actul de învinuire.

Mai mult, Colegiul penal atestă că argumentele invocate în prezentul recurs comportă un caracter generic, fără a fi indicat în concret în ce anume constă eroarea admisă de către instanța de apel, care ar fi afectat un drept esențial al inculpatului în cadrul procesului penal.

Cu referire la dispozitivul deciziei, instanța de recurs constată că indicarea „art. 264¹ alin. (4) Cod penal al RM” constituie o eroare materială, ce urmează a fi corectată în ordinea procedurii prevăzute la art. 249 Cod de procedură penală. Prin urmare, această eroare nu reprezintă o eroare de drept, și deci nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Sub aspectele enunțate, Colegiul penal este solidar cu soluția instanței de apel și conchide că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar din aceste considerente recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zavtur Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Zavtur Mihail XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *26 mai 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana